

מִים רַבִּים

שְׁעוּרִים שְׁנָאֶמְרוּ
עַל יְדֵי מוֹרְנוּ רֹאשׁ חִשְׁבָּה שְׁלִיט"א

גְּלִיוֹן ז'

חודש אלול - אמן ראש השנה
תשפ"ו

הוקלטו והושמעו לגנשי אנשי שלומינו לחיזוק הבית היהודי

שיעור פרשת שופטים פ"ו

3

שו"ת ממכתבים מבית פיגא

12

שיעור בפרשת שופטים תשפ"ו

הודאה על המסייעים בהצגה

ומכיוון שאנחנו כבר עוסקים באמירת תודה, ואין לי מקום או זמן אחר להודות, אז אנצל את הבמה כאן להודות למפיקי ההצגה שהולכת להתקיים בקרוב, בעזרת השם תלמידות 'בית פייגא' יערכו הצגה נפלאה ביום חמישי הקרוב וביום ראשון הבא, הרבה מתנדבות הגיעו לכאן לעזור להקים הצגה יפה כל כך. אנחנו מזמינים את כל נשות אנשי שלומינו, שיבואו להשתתף בהצגה של התלמידות שלנו, השקיעו בזה כוחות רבים, זה לא סתם סיפור שמעלים על הבמה, אלא מדובר על סיפור מתוך 'סיפורי מעשיות', עם חיזוק עצום ולימודים נפלאים, אני לא רוצה למנות את כל השמות של כל אלו שעזרו, כי אני חושש שאשכח את אחד השמות מכל מי שעזר להפיק את ההצגה הזו, החל מכתיבת התכנית ועד הדאגה לכל פרט ופרט... צוות שלם של אנשים שעשו זאת בהתנדבות מלאה ללא שום תמורה, רק כדי לסייע להפיץ את עצותיו של רבינו.

הודאה על הסיוע לקמפיין

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף שוב להתחזק בעצותיו של רבינו הקדוש, ראשית, לפני שנתחיל בשיעור היום, **אני רוצה להביע יישר כוח גדול לכל אלו שסייעו ויצאו מדרך להתרים עבור הקהילה ומוסדותינו.** אני נרגש מאוד, הראו לי את הכוחות הטמונים בארגון 'נשי חיל', כיצד כולן עסקו בגיוס כספים, בפנייה למכרים ובשיחות לבני משפחה, זה לא דבר קל ללכת ולהתרים כסף, וזה גם לא דבר נעים במיוחד, הרבה יותר נעים לשבת בבית, ויותר נעים לשוחח בטלפון על עניינים של מה בכך מאשר לבקש: 'אני מגייס תרומות, יש לנו קמפיין עבור המוסד שלנו, עבור הקהילה שלנו'. תודה רבה מכל הלב לכל אחד ואחד, זה פשוט מעורר השתאות שהצטבר סכום אסטרונומי כזה של למעלה ממאה אלף דולר רק מהנשים, משיחות הטלפון של חמשה דולר ועשרה דולר ושמונה עשר דולר, ושלושים ושיש דולר, וכן הלאה והלאה.

הכרת הטוב למסייעים בארגוני החסד

ואם כבר מדברים על הכרת הטוב והודאה, אני עושה לעצמי חשבון, ואני רואה איזה קהילה נפלאה יש לנו בקהילת היכל הקודש והמוסדות המפוארים, **אני שם לב ששמונים אחוז מהיופי של המקום שלנו מגיע בזכות הנשים, שמונים אחוז ממש!** בואו ניקח לדוגמה את ענין החתונות. ברוך השם שיש לנו 'חתונה פלאן' שמאפשרת לאנשי שלומנו להשיא את ילדיהם בלי להצטרך ללוות, ובלי להצטרך לעשות שנוון [לקבץ נדבות], אמרתי שאם כבר מדברים על להודות, אז מדברים שוב על להודות, אז אותו דבר אם כבר מדברים על שנוון אסביר עוד משהו על שנוון, שנוור זה לא כשאדם מתקשר למשפחה ואומר: 'אני אוסף כסף עבור מוסד', יש אנשים שישאלו בחזרה 'מה, נהיית שנוור?' אתה לא שנוור, שנוור זה מי שמקבץ נדבות עבור עצמו, כי הוא לא יוצא לעבוד, וישן כל היום, ואז יוצא לעשות שנוון, אבל מי שאוסף כסף עבור המוסדות זה הדבר היפה ביותר שיש, וכאן בקהילה יש 'חתונה פלאן' שאנשי שלומנו יכולים לחתן, וזה לא עולה כסף, זה לא עולה בכלל כסף, כל הדאגה הזאת שיש לאנשים שהם צריכים לעבוד כל החיים כדי

הנורמלים בברסלב

זוהי הפצה אדירה, כי יש משפחות שלא רוצות לשמוע על ברסלב, אבל כשיש נכדה שמשחקת על הבמה, הן מגיעות, כי מזמינים את האימהות, את החמות, את הגיסה ואת הדודות, וברגע שהן מגיעות, הן מסתכלות סביב ומבינות שלאף אחד כאן אין קרניים... וכל ה'משוגעים' האלה שמדברים עליהם יומם ולילה, נהפכים לנורמלים לחלוטין ברגע אחד, פעם הייתי בחתונה של תלמיד, ומישהו שאל אותי האם לחתונות מביאים רק את האנשים הנורמליים, איפה אתה מחביא את כל האנשים המוזרים, כי כשהוא מגיע לחתונה של חסידי ברסלב, הבחורים נראים לו ממש בחורים טובים, אמרתי לו: **כן, את כל המשוגעים האלה נועלים בלילות של החתונה בתוך מחסן גדול, כולם נעולים שם ולא נותנים להם לצאת כדי שאנשים לא יראו אותם, ובאותו לילה מוציאים רק את הנורמליים, הוא כמובן הבין שזה בצחוק, הרבה פעמים אני אומר לאנשים: תראה, אני מרים את השטריימל שלי, תסתכל אם יש שם משהו, כי לפעמים חושבים שקיפלתי את הקרניים מתחת לשטריימל, שהחבאתי אותן ככה, וזה נראה יפה מאוד. תודה לכולם, לכל הצוות שעזרו עם ההצגה.**

שמתקשרים לחנויות שבהן נשארו בגדים שכבר אינם נמכרים, כי המצב היום שהאופנה משתנה מדי חצי שנה, פעם זה היה לוקח שלוש או ארבע שנים, והיום, בכל חצי שנה אומרים: 'לא, אנחנו כבר לא נמכור את זה, תשלחו את זה לברסלב, תשלחו את זה לברסלב', החנויות מתקשרות ומבקשות שנבוא לקחת את הבגדים החדשים שיצאו מהמאדע. ברוך השם, שכאן בעיירה אנחנו במרחק של חמישה חודשים מהעיר, והולכים עם המאדע של חמשה חודשים שאחרי הזמן... בדברים אלו אני רוצה להודות לכולם.

הכרת הטוב למסייעות ליולדות

כך זה בכל דבר, גם עם עזר ליולדות, חסד כזה נפלא שמתרחש כאן בעיירה, אם הנשים היו גרות כאן עם ההורים שלהם לא היו צריכים כל כך לעזור להן, שאמא שלהן תבשל להן ושהחמות תבשל להן, אבל יש כאן הרבה משפחות שאין להן משפחה כאן בעיירה, אנשים שבאו לגור כאן לבד, מי יבשל להם ארוחת ערב? אז ברוך השם יש נשים שמבשלות ארוחת ערב. בנוסף, יש כאלו שמבשלות אף לשבתות ליולדות. וכך זה ממשיך עוד ועוד, יש את בית ההחלמה 'ילד שעשועים', לא כל אדם יכול לשלם מאתיים דולר עבור

לשלם את הוצאות החתונות של הילדים, ואחרי זה נכנס להם לראש מחשבות שלא רוצים לגדל דורות, ויש אנשים ששואלים: על חשבון מי אתה מביא ילדים? ומה התוכנית שלך? עוד תינוק, ועוד תינוק, ועוד תינוק? אגיד לך מה התוכנית? זה פשוט לא עולה כסף.

הכרת הטוב למסייעים בבגדים טובים וזולים

ולמי צריך להודות על דבר זה? לארגון הנשים המאוחד, כי זו מכינה עוגות, זו מכינה פירות, זו מכינה משהו אחר, יש לנו כאן את הבאזאר שאפשר לקנות שם בגדים בדולרים בודדים, והמשפחות קונות כאן בגדים. אומר לי השבוע אברך: אשתי קנתה כעת בגדים לעונה החדשה, היא הלכה לעשות קניות כאן בחנות הבגדים שלנו בעיירה, והיא שילמה שלוש מאות דולר על בגדים לכל המשפחה מקטן ועד גדול לכל העונה. הוא אומר לי: **אם הייתי גר בעיר ולא היה לי איפה לקנות, במקום מה ששילמתי כאן שלוש מאות דולר על בגדים שעלו חמש עד עשר דולר לבגד, בעיר זה היה עולה לי אלפיים-שלושת אלפים דולר.** אין לי את הכסף הזה, ואין לי כרטיסי אשראי, וצריך להודות למתנדבים החשובים שעומדים שם כשהארגונים של הבגדים מגיעים, ולמתנדבים

יתברך שאדע מה לדבר וכך עולה לי למחשבה על מה לדבר, למרות שזה לא בדיוק הזמן, כי תכננתי לדבר על אלול ועל עניינים אחרים, ובעז"ה עוד אדבר על ראש השנה כשזה יתקרב יותר, אבל אדבר קצת על ראש השנה עכשיו.

לא לבלות בראש השנה

מילה אחת לכל הנשים היקרות ששולחות את הבעל לאומאן לרבינו בשמחה, ומתחילות עכשיו לעשות תוכניות איפה להיות בראש השנה, יש נשים צעירות שאין להן איפה להיות, ואני רוצה מאוד לבקש מהן שלא יחפשו איפה להיות, ואסביר את עצמי, נניח שיש שתי אפשרויות לאן ללכת, או ללכת לאמא אבל היא לא מברסלב ולא כל כך נוח אצלה, או ללכת עם חברות, אני רוצה שתדעו **שראש השנה זה לא פורים ולא שושן פורים**, וזה לא מוצאי שבת נחמו שיוצאים עכשיו לבלות וליהנות, זה ראש השנה, ראש השנה זה לא זמן שהולכים לבלות עם חברות, אם אין איפה להיות, אז חייבים למצוא מקום. אבל עדיף לחפש מקום שבו יהיו סעודות, שיזכרו בו שזה ראש השנה.

מניחים הכל על המשקל

נחזור למה שהכנתי לדבר עליו, חודש אלול מגיע, חודש שלם שבו

אשתו ללילה בבית החלמה, עוד מאתיים דולר ללילה ועוד מאתיים, אני לא יודע כמה עולה היום בית החלמה, וברוך השם שכאן יש עבור פרוטות בית החלמה, וכל זה הוא בזכות עזרת הנשים, תודה לנשות ברסלב. ויש בוודאי עוד הרבה דברים שפרחו מזיכרוני, אבל אני רוצה להגיד תודה לכל מי שעוזר למוסדות של רבינו, ותודה שוב על הקמפיין, שהקדוש ברוך הוא יעזור, שבזכות הצדקה שיניחו על כף המאזניים שלנו בעוד זמן קצר כשנעמוד לפני יום הדין הגדול, וישפטו אותנו על כל השנה, כל אלו יכריע את הכף לזכות אמן.

אלול וראש השנה

כל זה היה הכנה לשיעור, עכשיו נתחיל את השיעור, **מגיע עכשיו חודש אלול, הקדוש ברוך הוא נתן לנו מתנה חודש שלם כדי שנוכל לעשות חשבון נפש על כל מה שעשינו בכל השנה, שנוכל להתכונן ליום הדין הגדול, בראש השנה כולנו נעמוד למשפט, בראש השנה שופטים את האדם על כל מה שיהיה איתו במשך השנה הבאה, על הבריות, על החיים, על הפרנסה, אני עדיין לא רוצה לדבר על ראש השנה, אבל כיוון שהדברים עולים לי לראש אדבר על זה, גם אם זה לא לגמרי במקום, כי מה אני יודע מה לדבר, אני מבקש מהשם**

שהקב"ה מזכה ורואים את הנחת, ובביתיים מגיע היצר ומשגע את האדם ואומר לו: על מה אתה מחזק את עצמך ואתה אומר שלא יהיה כלום ושהילד יהיה בריא, הרי כל אלו שאין להם ילד בריא גם חזקו את עצמם והיו בטוחים שהילד יהיה בריא ובסוף לא היה בריא, היצר הרע משגע את האדם, והנשים מתגברות על כל המחשבות האלו.

יצר מזוהם

כשרבינו מדבר בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן ע"ב] על היצר הרע, הוא מונה כמה סוגים של יצר הרע, יש יצר הרע של עבירות, שרבינו מכנה אותו "יצר הרע רע", יצר הרע של מחשבות רעות, ויש יצר הרע שרבינו מכנה אותו "יצר הרע מזוהם" יצר הרע שמנסה להכניס לאדם מחשבות המפחידות אותו ללא סיבה ואומרות לו: "יהיה לך ילד לא בריא", "אתה לא בריא", "בעלך לא בריא", "הרי גם האדם שנפטר עכשיו חשב כל הזמן שהוא בריא ותראה מה קרה לו בסוף", **רבינו לא קורא למחשבות אלו מחשבות רעות, אלא מחשבות מזוהמות ומגעילות כי זה מגיע מיצר הרע מאוס ומגעיל ביותר.**

הזכויות של גידול דורות

חודש אלול מתקרב, ואני רוצה שתדעו שהולכים להניח על כף

אנו מתכוננים להגיע לראש השנה, וצריך לדעת שהקב"ה מניח את הכל על כף המאזניים, אף דברים שאנחנו לא קולטים, למשל דיברנו קודם על הקמפיין, **יכול להיות שבדף התרומות רואים רק את הסכום הסופי שנכנס, אבל אצל הקב"ה נרשם כל שיחת טלפון, למשל בן אדם התקשר למאה אנשים, ותשעים ושבע ענו 'שלח לי לינק', 'אשאל את בעלי', ורק שלש אנשים תרמו, ולמעלה גם נרשם כל השיחות שהתקשרו בחזרה 'כבר שאלת את בעלך' 'כבר קיבלת את הלינק', ואז יש את אלו שעונים 'אני לא תורם לברסלב', על כף המאזניים הגדולה שעליה מניחים את כל הזכויות, שמים את כל שיחות הטלפון, את כל מעשי הצדקה ואת כל המקומות שהלכו לשם כדי להתרים כסף, את כל הדברים.**

הזכויות של נשות ישראל

אני רוצה שתדעו שהנשים מגיעות עם זכויות רבות מאוד ליום הדין, הנשים שמגדלות ילדים להקב"ה במסירות נפלאה, תדעו שהכל עולה על המשקל, כל הטירחות והיגיעות מהתחלה עד הסוף, מהציפיה והדאגות והפחדים שהכל יעבור בשלום ושילדו ילדים בריאים, ולפעמים הרופאים מפחידים עם שגעוונותיהם עד

שמעוללים לילדים יהודים, לא מפסיקים להציק לנו... **וברוך השם שיש נשים צדקניות שמביאות עוד ילד להקב"ה ועוד ילד להקב"ה**, את כל הזכויות הללו מניחים על כף המאזניים.

גידול הילדים וצניעות

מגיע עכשיו חודש אלול, קודם הגברים צריכים לעשות חשבון נפש, והנשים גם עושות חשבון נפש, חודש שלם תוקעים בשופר וכולם מתחילים לחשוב: מה אני צריך לתקן? מה אני צריכה לתקן? לנשים יש זכויות כל כך גדולות, הציפיה וההמתנה להיושע לילד, ואחרי זה הפחדים, ואחרי הלילות הארוכות של הבכיות של התינוק, לתת לו אוכל במסירות נפש, ולחתל אותו שוב ושוב, את הכל מניחים על המאזניים, **וכן מניחים על המאזניים את כל הזכויות המרובות בצניעות, כל פעם שמגיעים ימי קיץ, אני מתמלא כל כך ברגשות, כי אי אפשר ללכת ברחובות שיש גויים, כי אצל הגויים רח"ל אין שום בושה, נגמרו האנושיות והמוסריות, ואם אומרים להם להתלבש אפשר ללכת לכלא על הערה כזאת, לפני עשרים שנה היה יכול בעל חנות להגיד 'אי אפשר להיכנס ככה אצלי', היום אם הוא יגיד ככה הוא ילך לכלא, ואילו בצד השני של העולם יש קומץ קטן**

המאזניים את כל הזכויות, את הבאת הילדים לעולם, ברוך השם שעם ישראל כבר מתחיל להתקרב למספר שהוא היה לפני השואה, למשל אדם שהיה לו ממון רב ואיבד אותו, הוא ינסה קודם כל להחזיר לעצמו את כל מה שהיה לו, ורק אחר כך חושב על יותר מכך, נשרפו מעם ישראל שישה מיליון יהודים חפים מפשע, על ידי הנאצים ימח שמם וזכרם. הלוואי שנזכה כבר לראות בעינינו כיצד הקדוש ברוך הוא נוקם בעמלק לפני בוא המשיח שתהיה נקמה כזו של 'יודע בגויים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך', על מה שעשו למשפחה שלי, לסבים שלי, אני זוכר את הסבים ואת הסבתות שלי שהגיעו לכאן כולם עם מספרים על הזרוע, אני זוכר אותם ולא יכול להפסיק לחשוב עליהם, הם השאירו משפחות שלמות שם באש, אבל הם חזרו מהמלחמה עם אמונה חזקה בבורא עולם, והתחתנו בשנית, הביאו שוב ילדים לעולם ושתקו ומעולם לא התלוננו על הקב"ה, הם ידעו שיש בורא עולם, ומה שהיה היה, הקדוש ברוך הוא לא עושה רע, הקדוש ברוך הוא עושה רק טוב, אנחנו עדיין לא הגענו ממש למספר הנפשות שהנאצים לקחו מאיתנו במלחמת העולם השנייה, ואני לא מדבר על המלחמה שלפני כן, ועל כל מה

יעזור להם להיות בריאים וחזקים, ואלו שזקוקים לשידוכים ולפרנסה בוודאי ייושעו בזכויות אלו.

הזכויות של קדושת הבית

ויש גם את הזכויות הנפלאות של שמירת ההלכות, וקדושת הבית היהודי, ויש את הזכויות הנפלאות של שמירת הבית בשלימות ללא מריבות, היצר מנסה כל הזמן לעשות מריבה, ואז יש את היצר שאומר אולי לא צריך באמת לעשות את הכל בבית, אם הוא כועס והוא צועק שיחפש אותי, אבל האשה מתגברת על הרצונות האלו של היצר, והיא יודעת שהיא לא צריכה לנצח אף אחד, והיא לא הולכת לשום מקום, היא נמצאת בבית בגלל הקב"ה, בגלל השכינה, והיא תמשיך להיות שם ולעשות הכל, היא לא משרתת את השכנות ולא את אף אחד, רק את הקב"ה, ובגללו היא שומרת על כל ההלכות בבית, ובגללו היא עושה את כל מה שצריך לבעל ולילדים, גם אם לא כל כך נח לה, ואם מישהי אחרת באה לדבר על מישהי שלישית, לא מדברים איתה על זה, לא מרכלים ולא מעבירים לשון הרע, וגם אם יש ממש מה להגיד בנושא, עושים פני תם כאילו לא יודעים כלום, וכל הדברים האלו מניחים על כף המאזניים.

של בני ישראל הלבושים בצניעות, מכסים את הרגליים ואת הידיים ואת הצוואר, לבושים בגרביים בשיא הקיץ, כל הקדושה הזאת עולה על כף המאזניים, ומי מדבר על אלו שהולכות לפי המסורה של הצדיקים שמסירות את שער ראשם, ואלו שלא צובעות את הציפורניים, הן מגיעות בקדושה יתירה ליום הדין, ואין להן כלל ממה לפחד.

הזכויות של חסד

ומי מדבר על אלו הזוכות לעשות חסד, חסד עם השכנות ועם החברות ועם בני המשפחה, כשחברה פונה ואומרת: האם תוכלי לקחת את הילד שלי היום מהחיידר? יש לי תור מאוד חשוב, והחברה עונה: בטח, בשמחה! או שהשכנה אומרת יש לי חתונה היום, ואני לא רוצה לסחוב את הילדים שלי, אני לא רוצה שהם יפסידו חיידר היום ומחר, והשכנה עושה טובה ולוקחת את הילדים ומאכילה אותם ארוחת ערב, כל הדברים האלו עולים על כף המאזניים כשמגיע ראש השנה, והקדוש ברוך הוא בוודאי ייתן לכם שנה טובה ומבורכת, וכתיבה וחתימה טובה, שתהיה שנה מתוקה בזכות דברים אלו, ואלו שזקוקים להיוושע בילדים, שיזכו שיהיו להם ילדים, ואלו שזקוקים לבריאות, שהקדוש ברוך הוא

הנורמלים בברסלב

ולקבל התקף לב, אני רוצה שתדעו שבוודאי צריך לספר, אבל צריך לדעת למי לספר, צריך לחפש מישהי שאין לה אינטרס לדעת מה קורה אצל מישהו אחר בבית ואין לה אינטרס לרכל, היא באמת רוצה לעזור ולתמוך, והיא תתן עצות טובות איך להתחזק, ולהיזהר לא לספר סתם לאיזו חברה שהיא לא אמינה, והיא יכולה לספר את זה 'רק' לבעלה, ואחרי כמה שעות כל העיר יודעת מזה, לא אמרתי שאסור לדבר עם אנשים, חייבים לדבר עם אנשים, אבל צריך להתפלל להקב"ה שימצאו חבר טוב שיהיה אפשר לדבר איתו.

לצעוק לפעמים על הילדים זה לא נפילה

יש עוד נושא שרציתי לדבר עליו, קיבלתי מכתב מאשה אחת שכותבת שהיא לא יודעת מה לעשות היא לא מצליחה להחזיק מעמד היא כל הזמן נופלת שוב ושוב, ואני מאוד תמהתי מהמכתב כי אני מכיר את המשפחה, הם אנשים יראים ושלמים ואיך יכול להיות שהיא נופלת כל הזמן, ובמה היא נופלת, האם היא לא שומרת על ההלכות, דיברתי עם הבעל שאני רוצה לדבר איתם כי לא הבנתי מה קורה אצלם בבית, ואז שאלתי אותם מה הכוונה שהיא נופלת כל הזמן, אז היא אמרה שהכוונה

יצא לי היום לדבר מענין זה בשיעור, שמוהרא"ש לימד אותנו שכל יפה, שזה שמביא לך את הדואר הוא גם לוקח ממך דואר שאתה רוצה לשלוח, אולי בעיר לא כל כך רואים את זה, כי יש משאיות גדולות של דואר, אבל כאן בעיירה יש רכב קטן שמגיע להביא את הדואר, והוא גם לוקח מאיתנו כל מכתב שאנחנו רוצים לשלוח בדואר, ומזה תלמד שאם מישהו מביא לך מידע על מישהו אחר ומרכל על מישהו אחר, הוא גם לוקח ממך מידע והוא מפרסם עליך דברים, אם מישהו בא ומספר לך בשקט שפלוני נפרד ללילה אחד מאשתו בגלל איזה מחלוקת שהיתה להם, אם תקבל את זה בסוף הוא יספר עליך, אתה לא דיין ולא רב הקהילה ואתה לא אמור לדעת מה קורה אצל מישהו אחר.

להשיח את הלב לחברה - רק ליראת שמים

יש כאלו שלא למדו נכון את הדרשות בהיכל הקודש, כי שמעו ממוהרא"ש שלא לספר דברים מתוך הבית, ויש נשים שסובלות מאוד בבית ולא מבינות למה אסור להן לשתף את הכאב, יש להם בעל שלא מתנהג כמו בן אדם, ואם לא יספרו הן יכולות להתפוצץ מבפנים

יהודי יש שמחה ויש צעקות, ואם הילד שופך משהו אומרים לו שלא ישפוך, ואם הוא לא מקשיב אפשר להגיד לו שיזהר כי הוא יכול לקבל סטירה, לא על זה עושים תשובה.

לדעת שהקב"ה אוהב אותנו

תשובה אנחנו צריכים לעשות על זה שיש לנו בשקט במוח קושיות על הקב"ה, אנחנו צריכים לעשות תשובה על זה שיש לנו לפעמים מחשבה 'הקב"ה לא צריך אותי', **ובואו נעשה ביחד תשובה על כך, כי הקב"ה מאוד מאוד אוהב אותנו, ולכן הוא מניח על כף המאזניים את כל הקשיים שלנו**, כל הליכה לארון והחשיבה האם ללבוש בגד זה או בגד זה, ואז מחליטים לצאת החוצה עם מה שיותר צנוע, המחשבות האלו עולים על כף המאזניים ביום הדין, כשמתחילה התלבטות אם ללכת בגרביים כאלו או כאלו, ולא מוכנים לרמות את עצמינו ולא הולכים עם גרביים שנראים כמו רגליים ולא הולכים לנקר עיני גברים אחרים, כל המחשבות האלו עולות על כף המאזניים, ד' יעזור שנוכל לנצל את חודש אלול עם שמחה, ושיזכור כל הזמן שהקב"ה אוהב אותנו ורוצה אותנו ומרחם עלינו, כתיבה וחתימה טובה ושנה טובה ומבורכת.

שהיא מקבלת כל הזמן קבלות טובות והיא נופלת, ואני שוב שואל למה הכוונה, אז היא אמרה שהיא שוב צועקת על ילדיה אף שקיבלה על עצמה לא לצעוק יותר, **אמרתי להם: וכי זה נקרא נפילה? מי שכנע אתכם שיכול להיות באמת דבר כזה שאמא לא תצעק אף פעם על ילדיה, רק מי שכבר מתה לא צועקת על ילדיה, גם בובה לא צועקת**, ואז היא אמרה שכשהילדה שלה שפכה חבילת סוכר היא צעקה עליה שעוד פעם אחת היא תקבל על זה סטירה, אמרתי לה שגם אני אומר ככה לילדים כששופכים חבילת סוכר בבית, וגם אמא שלי וסבתא שלי אמרו ככה, זה לא נקרא בכלל 'נפילה'.

לשבור את האדם

כי היצר הרע מנסה לשבור את האדם, ואומר לאדם: **את לא אמא טובה, את צעקת על הילדים שלך, ומותר לך כבר לחלל שבת, בין כה את לא תקבלי גן עדן רק גיהנום...** זה משחק של הס"מ, היצר הרע אומר לאשה את בין כה לא אשה טובה, כי את לא מחכה כל ערב לבעלך עם אשכולית חתוכה ועל זה דובדבן עם קיסם... הבית הוא לא מוזיאון, במוזיאון הכל מתנהג בדיוק כפי התוכנית, אבל בבית

שאלות ותשובות לבית פיגא

שידבר כך, ויכולים לדבר פעם כך ופעם כך, העיקר זה לבקש מהקב"ה על כל דבר.

• רבינו אומר [שיחות הר"ן שיחה רל"ג] שעל כל דבר צריך להתפלל אל ד' גם על בגד שחסר, ומי שלא מתפלל על בגד הוא כמו בהמה, כי גם לבהמות הקב"ה נותן את ההצטרפויות בלי שיבקשו, ומי שמבקש מהקב"ה ממשיך חיות מהקב"ה על כל דבר שהוא מקבל, על ידי תפילה אפשר להיחשב לאדם.

ש. שמעתי בשם מוהרא"ש שלא להתקלח במוצאי שבת כי זה נראה כאילו שרוצים להתרחץ מהשבת, האם זה נכון?

• ת. אני שמעתי את זה, אבל מוהרא"ש אמר את זה לבחורים שישנו בישיבה של מוהרא"ש, וזה לא נוגע לבנות בית הספר ולנשים, אדרבה כל זמן שמרגישים זיעה ולכלוך, זה דבר מאוד קדוש לבנות ישראל להתרחץ, על בנות ישראל המלאות ביראת שמים מוטלת

• קיבלתי מכתבים עם שאלות יפות, ונעשה מזה שיעור בטלפון וכך כל תלמידי בית פיגא באמריקה ובארץ ישראל יוכלו לשמוע את השיעור.

ש. אני רוצה בגד מסוים ויש לי ציור מדויק מזה במוח שלי איך אני רוצה שזה יראה, מהי הדרך הנכונה להתפלל על זה, האם להסביר להקב"ה בדיוק איזה סוג בגד ואיזה צבע ואיזה כפתורים ואיזה שרוכים, לבן אדם בוודאי הייתי מסביר, אבל להקב"ה אני גם יכול להגיד 'רבש"ע תשלח לי את הבגד שאני רוצה בראש שלי', מה הכי נכון לעשות?

• ת. הכי נכון זה לשוחח עם הקב"ה וללבן כמה שיותר, ובמקרה הזה ספציפי אפשר כך וכך, כי צריך לדבר עם הקב"ה בנוחות ובצורה הטבעית ביותר, מי שמרגיש שהוא יותר משיח את הלב כשהוא מפרט כל פרט בבגד שידבר כך, ומי שמרגיש שהוא יותר טבעי כשהוא אומר להקב"ה הרי אתה יודע הכל מה שבראש שלי, תן לי בבקשה רבש"ע את הבגד שאני רוצה,

צריך להתרומם ולהמשיך, זוהי חסידות ברסלב, להמשיך הלאה אף אחרי שנופלים.

• ואם יש לך באג [ויורס] בראש שאומר 'הקב"ה לא צריך אותי', תוציא את זה מהר מהראש, כי זה יכול להחריב את כל החיים, ברגע שהאדם אומר 'אני לא שווה כלום', חבל על כל דיבור ודרשה, כי הכל נוזל החוצה, כשיש לאדם את הדמיון הזה שהקב"ה לא צריך אותו והוא עוד מוסיף לעצמו ראיות חזקות על זה, והוא רואה שהוא התפלל והתפלל והקב"ה לא הקשיב לו, הוא בסכנה גדולה ולא יוכל להתרומם ברוחניות, וזוהי חסידות ברסלב להתחזק ולדבר עם ד'.

ש. האם מותר להתפלל שרוצים להתארס דווקא ביום ספציפי?

• ת. התשובה הפשוטה היא שברור שאפשר לבקש ולהתפלל להקב"ה על כל דבר שרק רוצים. אבל 'להשקיע תפילות' צריך להשקיע במקומות הנכונים יותר, זה בסדר לבקש שרוצים להתארס ביום ספציפי, אפשר לעשות על זה תפילה אחת, אבל צריך להרבות בתפילה כל יום ויום:

אחריות כפולה, כי אם הן ילכו בצורה רשלנית ולא מסודרת, אנשים יגידו: לא כדאי להיות ירא שמים, כי הירא שמים לבוש לא יפה ומריח ממנו ריח של זיעה וכו'. כל בן אדם צריך כל יום להתרחץ לכבוד קונו, הגמרא אומרת [שבת קיד]. שאם יש לתלמיד חכם רבב על בגדו הוא חייב מיתה, כי הוא גורם לאחרים שלא ירצו ללמוד תורה, אם ככה נראה מי שלומד תורה והוא ירא שמים.

• ובכל אופן צריך לדעת שחסידות ברסלב לא תלויה במקלחת במוצאי שבת, אף שיכול להיות שמוהרא"ש אמר פעם ככה לכמה בחורים שהוא הרגיש שחייב להגיד להם את זה, אבל מי שמרגיש שהוא צריך להתקלח יכול להתקלח, חסידות ברסלב זה להתחזק.

• חסידות ברסלב היא הריקוד של 'הורה', הולכים שלש פסיעות למעלה, ונופלים פסיעה אחת לאחור, אבל לא מפסיקים בגלל זה את הריקוד, מתחזקים וממשיכים עוד שלש פסיעות, ושוב נופלים אחורה פסיעה אחת ושוב ממשיכים הלאה, בן אדם מקבל על עצמו קבלה ומתקדם ואז הוא נופל, הוא

איזה שידוך, וההורים אומרים לו שכבר מוכן משהו, צריך עוד יותר להשקיע בתפילות על כך, כי כשהאדם מתחיל לשכוח מהקב"ה הוא מקבל מיד תזכורת מן השמים על כך... אמא שלי היקרה היתה אומרת פעם, השבוע החלות לא יצאו טעימות כי שכחתי לבקש מהקב"ה על כך, היום זה כבר לא קורה כי היא מדברת כל היום אל הקב"ה, היא היתה אומרת לי פעם שהיא יצאה לקניות והסתובבה שלש שעות ולא מצאה כלום ואז נזכרה שלא ביקשה מהקב"ה על כך, בלי תפילות לא מוצאים כלום גם אם בטוחים שימצאו, ואם מתפללים מוצאים מיד מה שצריך.

• אני חוזר לעצם השאלה, שאף אחד לא יגיד לך שיש משהו שאי אפשר לבקש מהקב"ה, אפשר לבקש מהקב"ה על כל דבר ודבר, אבל יש להניח את עיקר התפילות על הדברים שהם החיים עצמם.

ש. ההורים שלי מבקשים ממני לקרוא קר"ש עם הילדים, ואני יצאתי מהמקלחת, ואני לא הולך להגיד את שם השם, אלא רק את הפסוקים, האם אני צריך ליטול

רבש"ע תעזור לי שלא אפול עם איזה שידוך, רבש"ע תעזור לי שיהיו לי חיים מאושרים אחרי החתונה. כי יש את היום המאושר של האירוסין, ויש את הימים המאושרים בין האירוסין לחתונה, ואז אחרי החתונה מתחילים הימים האמיתיים.

• לאה אמנו ידעה שהשידוך שלה זה עשו, והיא התפללה שהיא לא רוצה את עשו, והסבירו לה שאם היא תרצה היא תוכל להחזיר אותו בתשובה, אבל היא אמרה שהיא לא מעוניינת בזה, היא רוצה את יעקב, יש אומרים בחז"ל שהיא נענשה על כך שלא החזירה את עשו בתשובה, אבל יש מכתב ממוהרא"ש שכותב שאעפ"כ לאה טענה כהוגן, אני לא מעוניינת להחזיר את עשו בתשובה אני רוצה בעל צדיק, והיא זכתה בתפילותיה לקבל את יעקב אבינו, ואילו רחל אמנו שידעה כל השנים שיעקב הולך להיות החתן שלה, ולכן שכחה לעשות על כך תפילות, ולכן לקח המון זמן עד שזכתה לקבל את יעקב אבינו, ואחרי החתונה לא היו לה ילדים, ועברה את כל מה שעברה כי לא התפללה מספיק על נישואיה וילדיה.

• כל מי שיש לו כבר בראש

ידיים?

שהיא נוטלת ידיים, אבל היא גם צריכה להיזהר שאסור לה לצאת מהכיתה ולהשאיר ילדים קטנים לבד, אם משאירים ילדים לבד אסור להיות מורה, זו סכנת נפשות ממש, כי ילד קטן יכול להכניס לפה איזה כדור קטן או כפתור קטן ולהיחנק רח"ל, ובמקרה כזה שהיא נטמאה והיא צריכה להמשיך להיות עם הילדים ולהגיד איתם פסוקים, על זה פסקו חז"ל שאפשר להתנקות בכל מידי דמנקי ואפשר לקנח את הידיים בקיר ובכל דבר, כשיש לאדם אפשרות להגיע למים הוא חייב ליטול ידיו במים, ובמקרה כזה שאין לו אפשרות להגיע למים, מנקים במה שאפשר לנקות, התורה הקדושה נותנת פתרונות לכל אחד בכל מקום שהוא.

ש. מה לעשות כששוכחים להודות להקב"ה?

ת. זו שאלה מאוד חשובה. היה לי לאחרונה סיפור כזה עם אברך ששכח להודות והוא קיבל כל מיני התקפות של פחד וחרדות, שלא תדעו מה זה, ואמרתי לו שיקח את העצות של רבינו, וילך כל יום לטייל ולהתבודד, ובהתבודדות יעשה רק 'הודאה להקב"ה',

• ת. בוודאי, אסור להגיד פסוקים מן התורה אם טמאים, חייבים ליטול ידיים, גם אם אומרים את זה רק למען הילדים האחרים וגם אם לא אומרים את שמו של הקב"ה.

ש. האם נטמאים כשקושרים את שרוכי הנעל?

• ת. אם יכולים להיזהר לא לגעת בנעל עצמו לא נטמאים, כי הנוגע בנעל נטמא לא משנה היכן נגע בנעל, גם אם נגע רק בחלק העליון של הנעל, ומי שאין לו זמן ליטול ידיים ולכן הוא יקשור את השרוכים בצורה כזאת שלא יגע בנעל, ככל הנראה זה יקח לו יותר זמן לקשור ככה, מאשר לקשור רגיל ולרחוץ את ידיו כדין.

• כאן בארה"ב הכל מזונות כשר פרווה, אין לאנשים את 3 הדקות של ברכת המזון, הרי ברכת המזון מביאה לאדם עשירות ואז הוא יזכה להכל, ואנשים מנסים להיפטר מזה...

• מורה לילדות קטנות שהיא עוזרת להן לקשור את הנעליים, גם צריכה לדעת שאסור לה להגיד דבר שבקדושה עד

ש. שמעתי בשיעור שתפילת שמו"ע צריכה לקחת לכל הפחות שלש דקות, האם גם תפילת שבת כך?

• ת. מה שאמרתי שתפילת שמו"ע לוקחת שלש דקות, זה לא אומר שצריך להסתכל על השעון, אמרתי שזו המציאות, שאם אומרים כל מילה זה לוקח לפחות שלש דקות, ואמרתי לבחורים שסיימו את התפילה בפחות משלש דקות שחייב להיות שהם פספסו כמה מילים... אבל אל תסתכלו על השעון, תסתכלו בסידור ותגידו כל מילה, וכמובן שתפילת שבת קצרה יותר ולכן היא תקח פחות זמן.

• ד' יעזור לנו שנוכל לציית לרבינו ועל ידי זה יהיה לנו כל טוב.

הודאה והודאה, אחרי שלשה ימים הוא אומר לי שהפחדים נעלמו לו, אחרי שבוע הוא חוזר ואומר שהפחדים חזרו לו, ושאלתי אותו מה הוא עשה בשבוע האחרון, ואמר שהוא שכח להודות, אמרתי לו שאם לא יפסיק להודות להקב"ה הוא יהיה בריא בגוף ובנפש.

• ולכן כל אחד חייב להקדיש כמה דקות ביום להודאה, להגיד: תודה לך להקב"ה על זה שאני רואה, תודה הקב"ה שאני שומע, תודה הקב"ה שאני מריח, תודה הקב"ה שאני יכול לאכול, תודה לך הקב"ה שאני יכול ללכת, שאני יכול להסתדר בעצמי, תודה שיש לי הורים מדהימים, כשאומרים את המילים האלו הם מרגיעים את המוח של האדם.

